

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ו - חלק כ"ט

קונטרס 779

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

וְאָמַר רַבֵּנוּ יוֹסֵף חַיִּים זַע"א: דְּהַלּוּמֵד שְׁעָה בְּשַׁבַּת קוֹדֵשׁ, שְׁנֵה אֶלְף פְּעָמִים לַמּוֹד בַּיּוֹמֵת הַחוּל. (בן איש חי פְּרֻשַׁת שְׁמוֹת שְׁנֵה שְׁנֵיָה)

"על כן יאמרו המושלים באו חשבון" – אלו המושלים ביצורם, באו ונחשב חשבוננו של עולם (ב"ב עח:): כיצד שעה אחת של למוד זהר הקדוש בשבת קודש, עולה לערך מליון שנה למוד פשט בימי החול. - כעת באו חשבון: דלמוד שעה אחת זהר הקדוש שנה לערך שנה למוד פשט, ובשבת מקפל באַלף, ובשמחה שוב מקפל באַלף, סף הכל, עולה למודו לערך מליון שנה.

האם יש לה מנייות יותר כדאיות להשקעה בטוחה, שמורה לנצח נצחים?
האם מצאת עסק מצלח יותר? האם קימת שתפוח ברוכה יותר? ודאי הנך רוצה לדעת כיצד תוכל לזכות בכך?

כל ישיבה, כולל או כל מוסד תורני שהנכם תומכים בו,

בקשו שילמדו לפחות שעה שבועית של זהר.

כל בחור או אברהם, יכול ללמד זהר הקדוש בין הסדרים, ובפרט בשבת קודש שמעלתו גדולה – ואפשר ללמד על פי סדר הזהר היומי המחלק ל-354 ימים בשנה. - ולדגמא: בישיבה של 500 בחורים - ילמדו 12 דקות בלבד בכל יום – וכך יוכלו לסיים את כל ספר הזהר חמש מאות פעמים בשנה, וב-24 דקות ביום יזכו לאַלף סיומים, וכידוע דבאַלף סיומים כְּאֶחָד, תִּכְנֹף מִבֵּיא הַגְּאֻלָּה. ("תורתו מגן לנו").

בכך תצבר מליוני זכיות באותו הכסף ובאותו הזמן, תרויח תשואות באחוזים הכי גבוהים שקימים בעולם הנצח. - וזהו תרגומו של הזהר (בהעלותך קנ:): "בא וראה הכתוב: 'ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך', מלמד שנשתתפו יחד, זה יוצא ועושה מלחמה, וזה יושב ועוסק בתורה, וזה נותן חלק לזה... ויששכר חלקו בתורה, ונותן לזבולן חלקו בתורה ודאי, ועל כן נשתתפו יחדיו, שיתברך זבולן מיששכר, כי הברכה של התורה היא ברכת הכל."

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרוותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקוח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

זכותא דרשב"י

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזהר כי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. - ועוד ידוע תקנת הרמח"ל זיע"א דרך על ידי למוד הזהר הקדוש, נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים, ומכרש בזהר הקדוש (פרשת נשא קכד): "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ונזכה להנשע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!

יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וְיִהְיֶה מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם (בראשית א ו'). דָּא הוּא שְׂמָא דְעֶקֶר שְׁטָן מִן יִמָּא דְאֹרִייתָא, וְאַפְרִישׁ לִיהּ מִתַּמָּן, בְּגִין דְּאִיהוּ עֶקֶר הָאֱמוּנָה דִּישְׂרָאֵל עַלְמָה דְכָל עַלְאִין, (ס"א מצאתי, סמוך ד'ישׂראל וכו'מא תנינא לית תמן טוב בגין ד'ביה אתברי גיהנם, כאן חסר).

בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְיִהְיֶה מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, זֶהוּ הַשֵּׁם שְׁעֶקֶר הַשְּׁטָן מִשֵּׁם הַתּוֹרָה, וְהַפְרִידוּ מִשֵּׁם מִשֵּׁם שֶׁהוּא עֶקֶר הָאֱמוּנָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל הַעֲלִינָה שֶׁל כָּל הַעֲלִינָיִם. (סמוך של ישׂראל, וביום השני אין שם טוב, משום שבו נבְּרָא גִיהֶנֶם).

זֶה סִפְר תּוֹלְדוֹת אָדָם (שם ה א), פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, סְלִיקְנָא יְדִין לְמָאן דְּבְרָא עַלְמָא, דִּיגְלִי לָן רִזִּין עַלְאִין סְתִימִין גְּנִיזִין טְמִירִין, לְמִימַר קַמֵּי שְׂכִינְתָא, וְשִׁתִּין רְבוּא דְחִיילִין דִּילִיהּ דְּמִלְאָכִין קְדִישִׁין דְּלַעֲלֵא, וְשִׁתִּין רְבוּא דְּמִלְאָכִין קְדִישִׁין דְּלַתְפָּא דְּלֹא אִיעוּל בְּכִסּוּפָא קְדָמָּה. פְּתַח וְאָמַר, זֶה סִפְר תּוֹלְדוֹת אָדָם, זֶה וְדָאֵי פְּלִיל תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת דְּאָדָם דְּלַעֲלֵא, דְּאֶתְמַר עַלֵּיהּוּ (תהלים קכב ד) שְׁבֻטֵי יִ"ה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל, זֶה וְדָאֵי אֵינוֹן אַרְבַּע אַנְפִּין דְּאַרְיָה, אַרְבַּע אַנְפִּין דְּשׁוּר, אַרְבַּע אַנְפִּין דְּנֶשֶׁר, דְּבַהוֹן אֲשֶׁתְּמוֹדְעִין פְּרָצוּפִין דְּבְגֵי נֶשָׂא, וְכִלְהוּ אַנְפִּין אֵינוֹן רְשִׁימִין בְּאַרְבַּע אַתּוֹן דְּאֵינוֹן יְהו"ה, מְאִי אָדָם יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְעַלֵּיהּ אֶתְמַר (ישעיה מד יג) כְּתַפְּאֶרֶת אָדָם לְשֹׁבֵת בַּיִת, מָאן בַּיִת דִּילִיהּ, דָּא שְׂכִינְתָא דְּאֶתְקְרִיאַת דְּמוֹת אָדָם, דְּכָל דְּמִיוֹנִין וּפְרָצוּפִין דְּבְגֵי נֶשָׂא בַּהּ אֲשֶׁתְּמוֹדְעוּ, וְכָל צִיּוּרִין דְּעַלְאִין וְתַתְּאִין, וּבְגִינָה אֶתְמַר (הושע יב יא) וּבְיַד הַנְּבִיאִים אֲדָמָה.

(אמר המגיה, אתה בן אדם קודם שתכנס בעיון זה, להזהירך באתי שתעמד על רגליך על כמותי האמונה האמתית, ותקעת יתד במקום נאמן, פן יפתוך רעיונים זדונים, ויעלו דברים על לבבך, ומלין לצד עלאה תמלל, בראותך בתיוקן זה שידובר בו משערא ומצחא ואורנין ואנפין ושאר אברים גשמיים, השמר אל תפן אל און ליחס ולתאר לעלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין שמין דבר מזה אפילו בהרהור, כי לעלת העלות לית מהשבה תפיסא ביה כלל, לית ביה לא דיוקן ולא דמיון ולא צורה ולא אברים גשמיים ולית ליה שם ידיע, אבל הוא ממלא כל שמהן, והוא שלימו דכלהו, ראה גם ראה מה שכתב התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, כשרצה לגלות סתרי התורה באדרא, פתח ואמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה (דברים כז טו), וזה להסיר מלב כל המעיינים כל דבר עתק, פן ח'ו יכשלו ונפלו, ועברו ממשכויות לבב, ימיקו וידברו ברע, מאחר שהיה רוצה לדבר מראש ועין ואון ושאר אברים גשמיים, היה ירא שמא יטעו ליחס ולתאר לכורא יתברך גוף ותמונה, ומשה אמר כי לא ראייתם כל תמונה (דברים ד טו), וישעיה אמר (ישעיה מ יח) ואל מי תדמיון א"ל ומה דמות תערכו לו, ואל מי תדמיוני ואשועה יאמר קדוש (שם כה), ודומיהם, שכלם יעידון יגידון שאין דמיון בינו יתברך ובינינו מצד (דק קבא ע"ב) העצם

והתבנית, אלא שהאברים שבנו הם עשויים כסימנים לדברים עליונים סתומים וחתומים שאין כח השכלי שבאדם יכול להשיגם, ואין שיה ואין שיוג לו להבינם, וקצר מצע דעתו לדרת לעמקם, ואינו רשאי להכניס ראשי בין התרים הרמים הלא הם בעלי הקבלה אשר העמיקו הרחיבו דבריהם על הדרוש הזה, רק מעי רתחו ולא דמו, מוראתי פן עובדי פשתים שריקות וארגים חורי קורי עכביש יארגו, בדעות כוזבות יארכו למעניתם, לך נא ראה מה שכתב על זה ר' יוסף בן גיקיטיליא בהקדמת שערי אורה, וכמה שכתב בעל החנוך בהקדמתו לפירוש התורה, והאלקי ר' מנחם מריקנאטי ז"ל בפרשת ויחי בפסוק בן פורת יוסף, ובמה שכתב ר' יהודה חייט בפירוש מערכת האלקות (ד' לד), וזה לשונו, סוף דבר כל מקום שתראה שידברו בענין הספירות, דברים שאין ראוי לאמרם בכורא יתברך, כגון שעור וקומה והדומים להם, הכל נאמר על הספירות, וכשתראה שידברו על דרך שבח והודאה הכל נאמר על הכורא שבתוכו, וכן בחוצה להן, כי אין דבר שיוגבלהו, ועל כן אין לומר בכורא יתברך לא ימין ולא שמאל ולא פנים ואחור ומעלה ומטה וכו' עיין שם.

עוד כתב (כדף לה ע"ב) כי אף על פי ששעור הקומה מהפרסאות הוא במדות ולא בכורא, אפילו הכי אין לחשוב חלילה שהפרסאות הללו הם שעור כמותי, אלא הם מלשון (דניאל ה כח) פרס פריסת מלכותך, וכל הפרסאות הללו שבשעור קומה הם אותיות, שכל אחת נקראת פרסה, על כי נחתכו מהעיסה, כאבנים הנחתכים מההר, ואמר שרבויו הפרסאות שהזכיר בכאן, רומזו לניצוצות המתפוצצות מהכאת הפטיש בקורנם, והם השמות הנעשים מחבור האותיות והצורפים הנעשים מהאלפא ביתות דספר יצירה, שעמהם נבראו הדברים וכו', ואם תדקדק היטב בדברי רבי שמעון בענין זה, תשכיל ותדע כי דברי רבי יהודה חייט ז"ל ואשר במסלתו ולבון, הם נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת, ולא יעבטון ארחותיהם.

פְּתַח וְאָמַר, וְאֵתָהּ תַחֲזֶה מִפֶּל הָעַם אֲנָשֵׁי חֵיל יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנָשֵׁי אֲמַת שֹׁנְאֵי בְּצַע (שמות י"א כא), **אֲנָשֵׁי חֵיל מִסְטָרָא דְחֶסֶד דְתַמָּן י', וּבְגִינְיָה אֲתַמַּר הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, יִרְאִי אֱלֹהִים מִסְטָרָא דְגְבִנְרָה דְתַמָּן ה', וּבָה אֲתַמַּר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין, אֲנָשֵׁי אֲמַת מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא דְתַמָּן ו' וְתַמָּן אֲמַת, שֹׁנְאֵי בְּצַע מִסְטָרָא דְמַלְכוּת דְתַמָּן ה', הָא הָכָא אַרְבַּע תְּקוּנֵי דְאִינוּן פְּרָצוּפִין דְבְנֵי נָשָׂא, אֵלִין אִינוּן מְרָאָה (ס"א מְרָאִין).**

וְאֵת אַרְבַּע דְּמַתְּלַבְשִׁין בְּהוּן דְּאִינוּן דְּמִיּוֹן וְאִינוּן אֲדַנְי, וְעַלְיָהּ אֲתַמַּר (ס"ב) וְשִׁמְתָּ עֲלֵיהֶם שְׂרֵי אֲלָפִים מִסְטָרָא דָא, שְׂרֵי מְאוֹת מִסְטָרָא דָאָת ד', דְּאִיְהוּ אַרְבַּע מְאוֹת דְּאֲשַׁתְּעִבִּידוּ יִשְׂרָאֵל בְּמַצְרַיִם בְּגִין דְּבָהּ חָאבוּ, הָא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית כג טו) אַרְבַּע מְאוֹת שְׁקָל כֶּסֶף, וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים מִסְטָרָא דָאָת נ', וְשְׂרֵי עֲשָׂרוֹת מִסְטָרָא דָאָת י'. אֲשַׁתְּאָרוּ עֶשֶׂר תְּקוּנֵין, עַלְיָהּ אֲתַמַּר וְאֵתָהּ תַחֲזֶה מִפֶּל הָעַם, בְּשַׁעְרָא

בגוונין דיליה באריכו דיליה בקמיטו דיליה, במצחא בקמיטו דמצחא
באריכו דמצחא בפותיא דמצחא בשרטוטין דמצחא, באודנין (כס"א באודנין
שערא דנחית עליהו או תחותיהו), באלין אדרין דאודנין בשערא דתחות אודנין,
באנפין בדיוקנין דאנפין בפוצופא דאנפין, בעיינין בגוונין דעיינין
בקרעין דעל עיינין, בחוטמא באריכו דילה בפותיא דילה בקמיטו דילה,
בפומא בפתיחו דילה בזעירו דילה, בצואר באריכו דילה (דף קכב
(א"ו) בקמיטו דילה, בידין בשרטוטין דידין בפתיחו דלהון בסתימו דלהון,
בגופא בקומה דילה באריכו דילה בקמיטו דילה.

בשערא בגוונין דשערא, שערא חוורא איהו מאלין אנשי חיל, דאתמר
ביה (דניאל ט) ועתיק יומין יתיב לבושיה בתלג חוור ושער ראשה
פעמר נקא, שערא סומקא מאלין דאתקריאו יראי אלהי"ם, שערא ירוקא
מאלין דאתקריאו אנשי אמת, ואינון מסטרא דיעקב דאתמר ביה (מלכה ז
ט) תתן אמת ליעקב, ותלת גוונין, עליהו אתמר תתן אמת ליעקב חסד
לאברהם, תליתאה פחד יצחק, גוון אוכמא מסטרא דההוא דאתמר
בה (שיר א ה) שחורה אני ונאווה, מסטרא דאלין דאתקריאו שונאי בצע,
ואיהי שערא דילה אוכמא, ואיהי שעורא דאתון דאורייתא, כל נימא
ונימא דיליה, דאתמר עליהו (שם ה יא) קוצותיו תלתלים שחורות פעורב,
וכל נימא אית ליה מבועא דאיהי י', ונימא שעורא דאת ו'.

שערא קמיטא ברזא דה' זעירא דנטלת מאת י', שערא אריכא מסטרא
דה' עלאה דנטלא מאת ו', עשר תקונין אלין, כל תקונא ותקונא
אית ליה (נ"א ביה) ארבע שעורין דסלקין לעשר, בגוונא דרשות היחיד
דרחבו ארבעה וגבהו עשרה, ארבעה יהו"ה עשרה יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
לית נימא דשערא דלא אחזי עלמא עלאה סתימא, דעליהו אתמר (שם
ו ח) ועלמות אין מספר, כל אלין עלמין תליין מפתרא דרישא, כגוונא
דאבנין ומרגלן דנהרין בכתרא דספר תורה או בעטרה דמלפא, והכי
אינון נהרין כככביא ברקיעא וביה קבועין.

והכי תליין צבא השמים מימינא ומשמאלא דקודשא בריך הוא, כגוונא
דשערא דתליין מעל אודנין מימינא ומשמאלא, הדא הוא דכתיב
(מלכים א כב יט) וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו, ובגין דא
צריך לבערא שערא מעל (ס"א מגו) אודנין, דלא יהון סתימין תרעין
דשמיעה דצלותא, דבהון שמע צלותין ההוא דאתמר ביה (תהלים סה ג) שומע
תפלה עדיף כל פשר יבאו.

דארבע תקונין אינון, ראיה שמיעה ריחא דבור, ראיה איהי למזרח (נ"א

דמתלבשין בהון תלת מוחין י' י' י', שְמָא חד איהו גופא, ושְמָא תנינא מוחא, דא מלגאו, ודא מלבר.

תלת ווי"ן אית בהאי שְמָא, דאנון שרביטין, שְעַר אתְקרי על שם שְעוּר קומתיה דקודשא בריהּ הוא, וכל נימא ונימא אתְקרי נשְמָתא, ואית נימין דאתְקריאו מלאכין, וכל ניצוץ אתְקרי אופן ואתְקרי גלגל, ואית מנייהו דאינון נימין מאשָא חוורא כלהו רחמי, ואית מנייהו דאינון נימין דאינון מאשָא סומקא וכלהו דין, ואית נימין כלהו ירוקין מאשָא ירוקא, ואית נימין כלהו מאשָא אוכמא, אלין אתְקריאו שְעַר דקודשא בריהּ הוא.

כר ניצוץ שְעוּר מהלף דיליה עֶשֶׂר אַלפין, וכל נימא איהי שְעוּרָא דאַצְבָּעא דקודשא בריהּ הוא, וכל אַצְבָּע איהו פְּרָסָה זְעִירָא, וכל פְּרָסָה אית בה תלת מיל, לְקַבֵּל תלת פְּרָקִין דאַצְבָּעָא, וכל מיל איהו עֶשְׂרֵת אַלפִים, אַבְל מיל דפְּרָסָה עֲלָאָה איהו עֶשְׂרֵת אַלפִים רבוא, והכי דרועא תשפח בה תלת פְּרָקִין, וכל פְּרָק איהו י', וכל אַמָּה איהו ו', אַבְל אַצְבָּע ואַמָּה דא שְעוּרִיה זְעִיר מִסְטְרָא דזְעִיר אַנְפִין, ודא שְעוּרִיה רב מִסְטְרָא דאַרְיָא אַנְפִין.

ובכר אבר ואבר איהו יהו"ה, ואיהו שְעוּרָא דְכָל אַבְר וְאַבְר, בְּגָבְהָא בְּאַרְפָּא עֵילָא וְתַמָּא, וְלֵאֲרַבַּע סְטְרִין, ואיהו בִּין כָּל אַבְר וְאַבְר, לִית אַתְר פְּנוּי מְנִיָּה, כְּנִשְׁמָתָא דַּאֲשַׁתְּכַחַת בְּכָל אַבְר וְאַבְר דְּגוּפָא, ואית אַבְר עֲלָאָה דַּאֲתְקְרִי יְהו"ה על שְמִיה, דְּשִׁלְטָנוּתִיה בְּאַתְר יְדִיעָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (זכריה יד ט) וְהָיָה יְהו"ה לְמִלְחָה עַל כָּל הָאָרֶץ.

ואית תרין אברין עלאין מניה, דאתְקריאו יהו"ה אלהי"ם דשְלְטָנוּתְהוּן בְּשְמִיא וּבְאַרְעָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (דברים ד לה) כִּי יְהו"ה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד, ואית אַבְר דַּאֲתְקְרִי אֱלֹהִים, וְשִׁלְטָנוּתִיה בְּכָל אַרְעָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (תהלים מ"ז) מִלְחָה פֶּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, ואית אַחְרָא דְשִׁלְטָנוּתִיה איהו בְּתַרִין אַבְרִין בְּמוֹחָא וּבְלִבָּא, וְעֲלִיהָ אַתְמַר (דברים ד) כִּי יְהו"ה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מְלַבְדוּ, ואף על גב דהאי קרא על קודשא בריהּ הוא אַתְמַר דַּאֵין עוֹד מְלַבְדוּ, עִם כָּל דָּא הָכָא רָזָא דְדִיוּקְנָא עֲלָאָה דִּילִיה, לְאַחְזָאָה בְּכָל אַבְר וְאַבְר דְּגוּפִיה שׁוֹלְטָנוּתִיה, לְאַשְׁתַּמוּדְעָא לְבַר נֶשׁ אֵיךְ אַתְנַהֵיג עֲלִמָּא, וְיַנְדַּע לְמַקְרִי לִיה בְּכָל אַבְר כְּדַקָּא יֵאוּת לִיה, ואֵיךְ אֲשַׁתְּנִי שְמִיה לְפּוּם הַהוּא אַבְר.

ואית אַבְר דַּאֲתְקְרִי בִּיה יְהו"ה רַחְמִי, ואית אַבְר דַּאֲתְקְרִי בִּיה אֱלֹהִים, ואית אַבְר דַּאֲתְקְרִי בִּיה אֱהִיָּה, ואית אַבְר דַּאֲתְקְרִי בִּיה צְבֹאוֹת,

וְאִית אֲבָר דְּאֶתְקַרֵי בֵּיה א"ל, וְאִית אֲבָר דְּאֶתְקַרֵי בֵּיה שְׂד"י, וְאִית אֲבָר דְּאֶתְקַרֵי בֵּיה אַדְנ"י, יְהו"ה מְמַנָּא עַל קָלָא, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (תהלים כט) קוֹל יְהו"ה בַּפֶּתַח, אַהֲי"ה עַל הַיְזִיָּה וְהַבֵּל דְּלַפָּא, הַהוּא דְרָכִיב עַל קָלָא דִּיהו"ה אִיהו עֲלֵת עַל כָּל הַעֲלוֹת, סְתִים וְטָמִיר וְלֹא אֲתַגְלִיא, וְאִיהו רְכִיב וְשְׁלִיט עַל כָּלָא, אַהֲי"ה אַחְזִי עַל עֲלֵת הַעֲלוֹת דְּאִיהו הָיָה (דף קכג ע"א) הוּא וְיַהֲיָה, וְאִיהו הַבֵּל דְּסָלִיק עַד אֵין סוּף, וּבֵיה רְכִיב עֲלֵת עַל כָּל הַעֲלוֹת.

א"ל אַחְזִי עַל אֱלֹהוֹת דְּעֲלֵת עַל כָּל הַעֲלוֹת, וְעֲלִיה אֲמַר אִיּוֹב (איוב ה ח) אֲנִי אֲדַרְוֶשׁ אֶל א"ל, אֶל אֱלֹהֵי יְהו"ה, וְכַד רְכִיב עַל א"ל אֲשַׁתְּמוּדְעִין לִיה כָּל אֱלֹהֵי יְהו"ה, וּמִזְדַּעְזְעִין מִנִּיה, וְכָל מְלֹאכְיָא דְּאֶתְקַרֵיאוּ בְּהַאי א"ל כְּגוֹן מִיכָא ל גְּבַרִיא"ל, כְּלָהוּ מִזְדַּעְזְעִין מִהַאי א"ל דְּאִיהו אֱלֹהֵי יְהו"ה, וּמֵאֵן דְּקָרָא לוֹן בֵּיה, מִיָּד עוֹנִין לִיה בְּכָל שַׁעְתָּא, וְהַכִּי כָּל מְלֹאכְיָא דְּאֶתְקַרֵיאוּ קָלִין בְּשָׂמָא דִּיהו"ה, כָּל מֵאֵן דְּקָרָא לוֹן בֵּיהו"ה בְּעֲלֵת עַל כָּל הַעֲלוֹת מִיָּד עוֹנִין לִיה בְּקָלִיה, דְּעֲלֵת עַל כָּל הַעֲלוֹת אִיהו חַד בְּכָל שַׁמְהָן וְלֹא אֲשַׁתְּנִי בְּכָלְהוּ, דְּשַׁנּוּיִין בְּשַׁמְהָן אֵינּוֹן וְלֹא בֵּיה, דְּאִיהו בְּכָלְהוּ כְּנִשְׁמַתָּא בְּכָל אֲבָר וְאֲבָר, אִית אֲבָר דְּשָׁמַע בֵּיה כְּגוֹן אוֹדִינִן, וְאִית אֲבָר דְּמִסְתַּפַּל מִנִּיה (ג"א ביה) עַל עֲלָמָא, וְאִית אֲבָר דְּאַרַח בֵּיה כָּל רִיחִין וּבּוֹסְמִין דְּצִלוֹתִין, וְרִיחִין טְבִין דְּהַבְּלִים דְּנַפְקִין מְאוּרִייתָא מִפּוֹמָא דְּכַנֵּי נִשְׂא, וְדָא רִיחָא דְּחוּטְמָא, וְאִית אֲבָר דְּמִלִּיל בֵּיה, וּבְאַלִּין אֲבָרִין אִית שְׁנוּיָא, אֲבָל בֵּיה לִית שְׁנוּיָא, וְאִית אֲבָר דְּמִמְנָא עַל דְּבוּרָא וְדָא אַדְנ"י, וְאֲבָר דְּמִמְנָא עַל מַחְשְׁבָה, וְאַבְרִין אֵלִין כְּלָהוּ בְּסַפִּירִין.

רִישָׁא כְּתָר עֲלִיּוֹן, מוֹחָא חֲכָמָה, בִּינָה לְפָא וּבָה לֵב מְבִין, תְּרִין דְּרוּעִין חֲסֵד גְּבוּרָה, גּוּפָא עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא, תְּרִין שׁוֹקִין נִצַּח וְהוֹד, יְסוּד אִמָּה, שְׁכִינְתָּא אוֹת דִּילִיה. כְּתָר אֶתְקַרֵי א"ל עֲלִיּוֹן, קוּנָה הַפֵּל, (חֲכָמָה וּבִינָה) אֱלֹהֵינּוּ בִּינָה, וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲכָמָה, וְאִיהו אֱלֹהֵי אֲבָרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב, הָא"ל הַגְּדוֹל מִסְטָרָא דְּגְדוּלָה, וְהַגְּבוּר מִסְטָרָא דְּגְבוּרָה, וְהַנּוֹרָא מִסְטָרָא דְּעֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא.

אַרְהָבִי הָא אֱלֹהֵי קָא נַחֲת, וְאֲמַר רַבִּי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, שְׁמַעְנָא לְעִילָא תְּקוּנָא דִּילָךְ בְּשַׁמְהָן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְצִלוֹתָא דִּילִיה, תְּזוּר כְּךָ, דְּאַתְּ צְרִיךְ לְתַקְנָא שַׁמְהָן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדָקָא יָאוּת, דְּהָא כְּלָהוּ אֲזִלִּין בְּתַלְתַּת תַּלְתַּת, מִסְטָרָא דְּרַחֲמֵי אֶתְקַרֵיאוּ יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה תַּלְתַּת אֲבָהֶן, וְאֵינּוֹן אֲשׁ דְּלָא אִיהו שׁוֹרְף, וְאַתְקַרֵיאוּ בְּתַלְתַּת שַׁמְהָן אַהֲי"ה אַהֲי"ה אַהֲי"ה, וְהַאי אִיהו אֲשׁ דְּאִיהו שׁוֹרְף וְלֹא אֲכִיל, וְאִית שַׁמְהָן דְּאַתְקַרֵיאוּ אַדְנ"י אַדְנ"י אַדְנ"י, וְדָא אֲשׁ דְּאִיהו שׁוֹרְף וְאֲכִיל וְשַׁצִּי כְּלָא, הִדָּא הוּא

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתו פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאִתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוּא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאִתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוּא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

רוצה להיות **מליונר** בעז"ה?

לימוד שעה אחת זוהר בשבת
שווה 100 מליון שנה תורה

לקבלת הספרים ערכה של שעה,
גדולי ישראל והזוהר,
תיקון הזוהר היומי ועוד, חינם!

פקס: 02-9951300

Do you want to be
a millionaire?

Learning one hour of Zohar on Shabbos is worth
a hundred million years of Torah
To receive for free, the seforim Erkah Shel Sha'ah,
Gedolei Yisroel V'haZohar,
Tikun HaZohar Hayomi, and more

Fax 02-9951300